13/08/2022

Μήνυμα Μητροπολίτη Δημητριάδος για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Έχουμε όλοι ανάγκη από βοήθεια και επιστηριγμό στη ζωή μας, από ταχινή και οξεία αντίληψη σημειώνει, μεταξύ άλλων, στο μήνυμά του για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

“Σε όλους μας θα μιλήσεις με την ηγεμονική σιωπή Σου και την υπακοή Σου στη θεία βουλή, με την ανείπωτη ταπεινοφροσύνη Σου και το αρχοντικό Σου μεγαλείο. Στάλαξε, Παναγιά μας, δροσιά και βάλσαμο στις φρυγμένες καρδιές μας, ειρήνευσε τις ψυχές μας και τον ταραγμένο κόσμο μας”, σημειώνει ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά το μήνυμα:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα. Γιορτή της Παναγιάς μας σήμερα. Και εμείς, συναγμένοι όλοι επί τω αυτώ, στην Παναγιά μας προσφεύγουμε σήμερα. Την προπέμπουμε στα ουράνια δώματά Της με των ύμνων μας το πιο ευωδιαστό θυμίαμα, και με των προσευχών μας τα λυτρωτικά δάκρυα. Την υμνολογούμε με κατάνυξη βαθειά, με συστολή αλλά και με θάρρος, με δέος μα και με οικειότητα, αφού είναι Μητέρα του Θεού αλλά και δική μας Μητέρα. Ποτέ ανθρώπινη γλώσσα δεν θα μπορέσει να περιγράψει την μοναδική σχέση μας με Εκείνη. Στεκόμαστε μπροστά Της με απόλυτη άνεση και ελευθερία, κυρίως όμως με τη βεβαιότητα ότι, ως Μάνα μας, θα καλύψει πρόθυμα κάθε μας ανάγκη, και θα μεριμνήσει για ό,τι χρειαζόμαστε.

Έχουμε όλοι ανάγκη στοργής και θαλπωρής στις μέρες μας. Είναι αλήθεια, όμως, ότι «έχει ψυγεί η αγάπη» των ανθρώπων σήμερα, έχουν σκληρύνει οι καρδιές, είναι κλειστές οι πόρτες ολόγυρά μας. Αναζητούμε ένα χέρι να μας στηρίξει, ένα αυτί να ακούσει τον πόνο μας, κάποιον να μας καταλάβει. Γι’ αυτό και καταφεύγουμε ανεπιφύλακτα σε Εκείνη, που μας νοιώθει απόλυτα ακόμη και όταν στερεύουν τα λόγια μας, που αφουγκράζεται την ψυχή μας, ακόμη και στην πιο βαθειά σιωπή μας. Εκείνη μπορεί να ζεστάνει με τη γλυκύτητά Της τις φτωχές μας καρδιές. Είναι η Μάνα, που μας δέχεται με την αβυθομέτρητη στοργή Της, και μας σκεπάζει με την επιείκειά Της. Είναι η Μάνα, που ανοίγει μια αγκαλιά «πλατυτέρα των ουρανών», ώστε να μας χωρεί όλους, ακόμα και όταν είμαστε ανάξιοι, βέβηλοι και αμαρτωλοί. Αυτή η απόλυτη μητρική Της αποδοχή είναι που μας συγκλονίζει.

Έχουμε όλοι ανάγκη από βοήθεια και επιστηριγμό στη ζωή μας, από ταχινή και οξεία αντίληψη. Μας κυκλώνουν ολούθε «αι του βίου μας ζάλαι, ώσπερ μέλισσαι κηρίον». Μας πληγώνουν δοκιμασίες, που κάποιες φορές θεωρούμε ότι υπερβαίνουν τον ορίζοντα των αντοχών μας. Ποικίλα δεινά μας πιέζουν ασφυκτικά, μας τρομάζουν ασθένειες, κρίσεις και αδιέξοδα, μας αναστατώνουν τα τύμπανα του πολέμου στις γειτονιές του κόσμου, μας προβληματίζουν οι δυσοίωνες προβλέψεις για το μέλλον του πλανήτη μας. Ενίοτε, ίσως, φθάνουμε στα πρόθυρα της απόγνωσης, και τότε αυθόρμητα αναβλύζουν από την ψυχή μας, ως παράπονο και δέηση μαζί, τα λόγια του υμνωδού: «προς τίνα καταφύγω άλλην Αγνή, πού προσδράμω, πού δε και σωθήσομαι, τίνα θερμήν έξω βοηθόν». «Σκέπη γενού και προστασία και αντίληψις και καύχημα Παρθένε». Καταφεύγουμε ανεπιφύλακτα στην Παναγιά μας, που αναδέχεται το βάρος των ανεπίλυτων προβλημάτων όλου του κόσμου. Εκείνη συμμερίζεται άμεσα τη θλίψη μας, αφού βάδισε και η ίδια τους δικούς μας δρόμους, με βήμα όμοιο με το δικό μας. Βίωσε

στο έπακρο τη σκληρότητα των ανθρώπων, έζησε την προσφυγιά, δοκίμασε πόνο απροσμέτρητο, γι΄ αυτό και επείγεται να γιατρέψει κάθε ανθρώπινο πόνο. Είναι η κραταιά προστασία, η ελπίδα των απελπισμένων, η μάνα των ορφανεμένων, η γιάτρισσα, η παρηγορήτρια και γοργοεπήκοος. Την νοιώθουμε πάντα δίπλα μας, γι΄αυτό και αυθόρμητα το όνομά Της επικαλούμαστε σε όλα τα δύσκολα του βίου μας. Έχουμε απόλυτη τη βεβαιότητα ότι οι ψιθυροι των προσευχών και των αιτημάτων μας δεν θα παραβλεφθούν από τον Υιό Της, χάρη στη δική Της παντοδύναμη μεσιτεία. «Πάντα γαρ δύναται» ως Μητέρα του Κυρίου μας. «Ουδείς προστρέχων» κοντά Της «κατησχυμμένος εκπορεύεται, αλλ' αιτείται την χάριν και λαμβάνει το δώρημα». Αντιλαμβανόμαστε διαρκώς στο πλάι μας την αγαπητική παρουσία Της, αφουγκραζόμαστε το θρόισμα από το πέρασμά Της, και μια αίσθηση ασφάλειας γλυκαίνει και παρηγορεί την ύπαρξή μας.

Έχουμε όλοι ανάγκη χαράς στη ζωή μας, καθώς δεν έχουν τελειωμό τα βάσανα και οι καημοί του κόσμου. Έχει πάντα ένα δάκρυ η πορεία μας πάνω στη γη, μια αγωνία, μια ανησυχία, μια βουβή πνοή πόνου, που καλύπτεται πολλές φορές μέσα στο θόρυβο της πολυπραγμοσύνης και αδιαφορίας των συνανθρώπων μας. Ωστόσο, τα νέφη των λυπηρών συσσωρεύονται και σκοτεινιάζουν τον ορίζοντα του βίου μας. Στην Παναγιά μας τότε στρεφόμαστε με εμπιστοσύνη, που είναι η «των πάντων χαρά». Εκείνη μπορεί να αρδεύει και να πλημμυρίζει με ευφροσύνη τις καρδιές μας, μπορεί να χαριτώνει ολόκληρη την ύπαρξή μας, αφού υπήρξε «η της χαράς δεξαμένη το πλήρωμα», «της ευφροσύνης η γεννήσασα τον αίτιον», «των θλιβομένων η χαρά και αντίληψις».

Γιορτάζει η Παναγιά μας σήμερα, και οι ψυχές μας λαμπροφορούν. Γιορτάζει η Παναγιά μας σήμερα, η δική μας γλυκύτατη μάνα, και η χαρά ανθίζει στην ψυχή μας, η όποια θλίψη μας μεταλλάσσεται σε αγαλλίαση, η ελπίδα αναθάλλει. «Γιορτάζεις, Παναγιά μας, σήμερα. Από όλες τις πλαγιές και τα εξωκλήσια, από όλες τις πολιτείες και τα χωριά θα περάσει η χάρη Σου, να μας ευλογήσει. Σε όσους προστρέχουν κοντά Σου, θα επιδαψιλεύσεις τις δωρεές Σου, και θα σταθείς αρωγός. Σε όσους Σε καρτερούν καθημερινά μέσα στην όποια δοκιμασία, θα σπεύσεις να απαλύνεις τον πόνο. Σε όσους παραπαίουν σε μονοπάτια σκοτεινά, θα φωταγωγήσεις την περιπέτεια της ύπαρξής τους. Στους αποσταμένους θα φέρεις την ελπίδα, και στους απελπισμένους παρηγοριά. Σε όλους μας θα μιλήσεις με την ηγεμονική σιωπή Σου και την υπακοή Σου στη θεία βουλή, με την ανείπωτη ταπεινοφροσύνη Σου και το αρχοντικό Σου μεγαλείο. Στάλαξε, Παναγιά μας, δροσιά και βάλσαμο στις φρυγμένες καρδιές μας, ειρήνευσε τις ψυχές μας και τον ταραγμένο κόσμο μας. Εσύ, που στο πρόσωπό Σου επικεντρώθηκε η οικονομία της λύτρωσής μας, «λύτρωσε ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως», «πάντα γαρ δύνασαι» ως Θεομήτωρ. Μπόλιασε τη ζωή μας με το άρωμα των αρετών Σου, και

την βαθεια νοσταλγία του Παραδείσου. Όσο θα κτυπούν οι καρδιές μας πάνω στη γη, αμέτρητες, σαν τους κόκκους της άμμου, θα Σού προσφέρουμε τις ευχαριστίες μας, αλλά και τόσο ελάχιστες μπροστά στο πλήθος των ευεργεσιών Σου, που απολαμβάνουμε. Σε Σένα πάντοτε θα καταφεύγουμε με εμπιστοσύνη. Στη χάρη Σου θα αναθέτουμε όλες μας τις ελπίδες και τις προσδοκίες μας. «Μήτερ του Θεού, φύλαττε ημάς υπό την σκέπην Σου». Αμήν!

Μετά θερμών πατρικών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ